

Josef Kleindienst

Izlet

Uže je pričvrstio za blatobran pa drugi kraj privezao oko njezinog vrata. Bio je ranojesenji sunčani dan i okolne šume bile su mirne. Buljio je u njezin ukrašeni vrat na kojemu je visilo jedino uže. Onda se okrenuo i ušao u auto. Albert, koji je cijelo vrijeme sjedio u autu, tupo ga je gledao dok je okretao ključ. “Još ćeš je ubiti”, mislio je Albert paleći cigaretu. “Ma ne, ona je dobra trkačica”, odgovori Wolfgang. Zatim pokrene auto, stari Ford Mustang. “A što ćemo s njom kada sve bude gotovo?”, pitao je Albert. “Neće ništa reći, znam je.” “A što ako ipak kaže?” “Ma daj, ne budi blesav, to je samo mala vožnja. I vama je to zabavno”, odgovori Wolfgang. Albert je nemirno uvlačio dimove. Onda je Wolfgang pojačao radio i još jednom pogledao Silke, koja je i dalje stajala na livadi s užem oko vrata. Stavio je u brzinu i pritisnuo gas, kotači su se počeli okretati i uže je lagano povuklo.

Dok su jučer čekali Silke iznenada mu je sinula ta odluka. Nije mu bio dobar dan i palo mu je na pamet da mu Silke još uvijek duguje dvadeset eura. Ako mu ih sada ne može vratiti onda će ih odraditi, mislio je. Albert je stajao uz njega i povlačio dimove iz cigarete. “Ili će platiti ili će raditi”, mrmljao je Wolfgang za sebe. “Evo je, dolazi Silke”, viknuo je Albert i otpuhnuo dim. Wolfgang je okrenuo glavu i vidio je kako hoda preko perona. Silke im je mahnula. Daleko iza njih Wolfgang je vidio kako se približava vlak, koji ga je izdaleka podsjetio na model željeznice njegova brata. Pogledao je preko polja pa opet u Silke, koja je sišla s perona. Imala je sivu jaknu i tamnoplave uske traperice. “Bok”, pozdravila ih je. “Imaš dvadeset eura?”, upita Wolfgang odmah ne odzdravivši joj. Silke se namršti. Iritirao ju je agresivni ton u njegovom glasu. “Pa rekla sam ti da ćeš ih dobiti krajem mjeseca.” “To si mi rekla i zadnji put.” “To je samo dvadeset eura.” “Da, al to je mojih dvadeset eura”, razljutio se Wolfgang. Albert ih je oboje začuđeno gledao. Nije znao ništa o dvadeset eura i osjećao se zapostavljeno jer mu je Wolfgang uvijek sve govorio. Pogledao je Silke, a ona mu se zbunjeno smiješila. “Zar nismo trebali ići do grada?”, pokušala je Silke skrenuti s teme i opet pogledala Wolfganga. “Da, ali sada mi se više ne da”, odgovorio je osorno i stavio ruke u džepove hlača. U Wolfgangovim pogledima osjećalo se nešto prijeteće. Ona je često posuđivala novac od njega i uvijek bi mu

vratila. Zato joj nije bilo jasno zašto sada odjednom vrši pritisak na nju. Vlak se zaustavio uz glasnu škripu. “Hoćemo li ući ili ne?”, upitao je Albert. Wolfgang je kratko razmišljao pa krenuo prema vlaku. Albert ga je slijedio dok je Silke oklijevala; tek kada se Albert okrenuo za njom ušla je u vlak.

Prošli su dva prazna vagona i napokon sjeli u zadnje redove posljednjeg. “Imamo cijeli vlak samo za nas”, primijetio je Albert. Wolfgang nije reagirao nego je gledao u Silke koja mu je sjedila preko puta. Nije skidao pogled s nje, njegove bi se oči povremeno zaustavile na njezinim bedrima, onda ju je opet gledao ravno u lice. “Ili ćeš sada platiti, ili ćeš odraditi dvadeset eura”, čula je njegov tih, ali odlučan glas. “Što?” “Razumijela si me.” Albert ga je zapanjeno gledao. Nikada nije čuo Wolfganga da tako govori. “Što misliš pod tim?”, pitala je Silke dok se zbunjeno smiješila. Wolfgang nije trepnuo, odolijevao je njezinom pogledu. “Odradit ćeš dvadeset eura”. Mirnoća njegovog glasa zbunila je Silke, ogledala se oko sebe i nesigurno pogledala ne dolazi li kondukter. No to je bio potpuno automatiziran vlak koji nije imao konduktera. “Dobro, i kako?”, željela je znati Silke. Albert je sada osjetio Silkin strah. Rado bi je branio, ali Wolfgangova odlučnost dala mu je do znanja da nema smisla. “Onako kako to žene plaćaju”. Wolfgang je u hipu ustao i sjeo pokraj Silke. “Platit ćeš kako plaćaju žene”, ponovio je. “Lud si”, odgovorila je Silke, koja je sada željela promijeniti mjesto. Ali Wolfgang je odlučno stavio ruku na njezino bedro. Znala je Wolfganga iz škole, znala je da je naprasan i da se voli tući s drugima, ali nikada ne bi pomislila da bi joj se na taj način mogao približiti. Sjedila je stisnuta između Wolfganga i Alberta. Albert je potpuno zanijemio kao da ga se to ne tiče. “Zašto ništa ne kaže?” mislila je Silke i pogledala ga. No on je samo buljio kroz prozor. Wolfgang se okrenuo prema njoj i pokušao je poljubiti. Njegove su usne bile sasvim blizu i ona je osjetila njegov dah koji je bio ubrzan. “Jesi lud”, sikhula je. No tim je snažnije osjetila njegove ruke na bedrima, i on je polako stavio ruku među njezine noge. Svom snagom pokušala ga je odgurnuti, pritom joj je nekoliko suza kliznulo niz lice. Iznenada joj je pred očima zasvjatlucala oštrica noža. “Jesi poludio?” čula je Alberta. “Ti se ne mješaj!”, odgovorio je Wolfgang otresito. “I ti se možeš malo zabaviti ako hoćeš. Ona mora odraditi dvadeset eura.” Dok se Wolfgang okretao prema Albertu, desnom je rukom i dalje držao nož pred Silkinom licem. Silke je prestrašeno gledala Alberta. Ali on se samo okrenuo. “Dođi sa mnom”, naredio je Wolfgang Silke. “Kuda?” “Samo dođi, ništa se neće dogoditi.” Uhvatio ju je vidoko pod ruku i gurnuo pred sebe. Otvorio je vrata zahoda i posjeo je na školjku. Ona je

buljila u njega. Izgledao joj je najmanje dva metra visok, iznenada je otvorio zatvarač hlača i njegov je uspravan penis izletio. S tom uzdignutom stvari izgledao je smiješno. “Što gledaš tako?”, upita. “Kurac ti je stvarno velik”. Wolfgang je pogledao svoj kurac, onda opet u Silke, koja je i dalje sjedila na školjci. Pogledi su im se nakratko sreli. “Dobro, ali onda ćeš me ostaviti na miru, i makni taj nož”, rekla mu je nakon nekog vremena. Kada je osjetio njezine usne spremio je nož u džep hlača i pogledao u strop na kojemu je treperilo svjetlo.

Nakon kratkog vremena opet su sjedili u odjeljku. Albert isprva uopće nije reagirao kada su se Silke i Wolfgang vratili, već ju je nezainteresirano gledao. Wolfgang je opet djelovao opušteno, kao i uvijek, a izgledalo je i da je nestala napetost u odnosu Wolfganga i Silke, barem se Albertu tako činilo kada su opet sjeli na svoja sjedala. Nitko od njih nije govorio. Onda je Silke iznenada poljubila Wolfganga i pokušala se priljubiti uz njega, Wolfgang je osjetio da Silke drhti cijelim tijelom. “Ej, što je to, nismo rekli da me možeš bariti”, odgurnuo ju je. Pala je na svoje sjedalo i počela plakati. Albert ju je sažaljivo gledao. Kada je vidio Silke takvu pobjesnio je i najradije bi Wolfgangu zabio šaku u nos. Ali samo je dalje gledao Wolfganga bez neke vidljive uzbuđenosti, pa onda u Silke. Silke se nije mogla smiriti, neprestano je jecala. “Zar se ne možeš malo sabrati”, izderao se Wolfgang na nju. Silke si je obrisala suze s lica. Ton kojim joj se Wolfgang obraćao vrijeđao ju je više od onoga što se malo prije dogodilo u zahodu. Wolfgang je neko vrijeme zamišljeno gledao kroz prozor te potom uperio pogled u Silke. “Možeš biti sretna. Znaš, tu zapravo nikoga nema.” Silke je zurila u njega. Nos mu je bio lagano savinut, što je prvi put primjetila. Na sljedećoj postaji stigli su na cilj. Silke je htjela ustati, ali Wolfgang ju je grubo gurnuo na sjedalo. “Idemo dalje”, naredio je. Albert ga je upitno gledao. “Što?” “Vozimo se dalje, do Salzburga”. “Što ćemo u Salzburgu?”, pitao je Albert. “Dugo nisam bio u Salzburgu, a Salzburg je lijep grad”, odgovorio je Wolfgang. “Ja silazim”, rekla je odlučno Silke i ponovo ustala. “Ti ideš s nama. Dužna si još točno šesnaest eura. Četiri si odradila”, hladno joj je objasnio Wolfgang. Silke se otrgnula, ali Wolfgang ju je zgrabio za ruku i povukao nazad. Poljubio ju je, potom ju je gurnuo između svog i Albertovog mršavog tijela. “Možda bi je i ti trebao poljubiti. Probaj!”, nagovarao je prijatelja. Ali on je samo piljio u njega. Vlak je krenuo. Vani su zgrade protjecale poput velikih mračnih utvara. “Poljubi je, Albert”. smijao se. “To će biti, recimo, petnaest centi.”

Albert je i dalje gledao kroz prozor kao da nije čuo Wolfgangov zahtjev. “Zar nisi shvatila, ti moraš njega poljubiti”, naredio joj je u sasvim drugom tonu. Silke se okrenula prema Albertu i poljubila ga u obraz. “Ne, zapravo ga moraš poljubiti. S jezikom.” Albert je gledao u Silke. Nikada ga još žena nije poljubila. Osjetio je slinu na obrazu. Sada je osjetio njezine usne na svojimima, a potom i njezin jezik, koji je pokušavao prodrijeti u njegova usta, u pozadini je vidio širok Wolfgangov cerek. Potom je osjetio njezine ruke, koje je položila na njegova ramena i imao je neki osjećaj kao da ga moli za pomoć. No tada ju je Wolfgang povukao. “Dosta je. To voliš raditi, kurvo.” Silke ga je s mržnjom pogledala i pljunula mu u lice. Slina mu je potekla preko čela pa polako prema obrazima. Pokretom ruke bez riječi ju je obrisao u jaknu. Očekivala je neku reakciju, ali ništa se nije dogodilo, on je jednostavno sjedio i gledao je. Podsjećao ju je na neki način na oca, koji je također ponekad tukao, nekad, dok je bila mlađa češće, sada tek rijetko. Šutjeli su. Vlak je stao. Nitko nije ušao. Albert je još uvijek osjećao Silkine usne na svojimima, a ona je zamišljena mirno sjedila između njih. Wolfgang je odlučnim pogledom piljio pred sebe. Silke je odjednom skočila i pokušala pobjeći. Wolfgang ju je hitro uhvatio za ruke i povukao natrag. “Još nismo gotovi”, prijetio je. Dah mu se ubrzao. Gurnuo ju je na sjedalo i rukom joj prešao preko obraza. Zatim je brzim pokretom podigao njezin pulover i mazio joj trbuh. Silke je opet skočila i ovoga se puta uspjela istrgnuti od njega. Trčala je u smjeru izlaza, ali prije negoli je uspjela otvoriti vrata Wolfgang ju je opet stigao. Počela ga je tući rukama. No Wolfgang ju je uhvatio svojim snažnim rukama oko trbuha i odnio natrag. “Zar ne možeš malo pripaziti”, vikao je na Alberta. “Da, dobro”, rekao je Albert i rukama stisnuo njezina bedra. Činilo mu se kao da osjeća njezinu kožu pod tkaninom. Wolfgang je opet izvadio nož iz džepa i stavio ga Silke pod nos. “Ako to još jednom napraviš istetovirat ću ti lice.” Silke je osjećala lupanje srca, koje je bilo sve jače. “Što želiš, hoćeš da još jednom odemo u zahod?”, zarežala je na njega. “Jesi li čuo? Možda ćeš ti sada ići s njom”, smijao se Wolfgang ne gledajući više u Silke. Albert je pogledao nož, koji je Wolfgang i dalje držao u ruci i mahao njime pred Silkinim licem. Zapravo je i dobio želju da ode u zahod sa Silke. Ako je to mogla raditi s Wolfgangom onda sigurno može i s njim. Možda joj se stvarno i sviđa. Wolfgang je počeo grickati Silkine ušne resice. Ona se naglo odmaknula. “Ne sviđa ti se.” Opet je osjetila lupanje srca i iznenada je histerično počela vikati, šakama udarajući Wolfganga. Wolfgang se uhvatio za njezinu dugu kosu, povukao je na pod i nogom joj pritisnuo glavu da se više nije mogla micati.

“Jesi poludio”, derao se na njega Albert dok je zurio u Silke čije je lice pod Wolfgangovom cipelom bilo smiješno izobličeno. “Pusti je!” “Pogledaj što je napravila.” Albert je pogledao Wolfganga koji je rukom opipavao krvav nos. Wolfgang je snažno povukao Silke za kosu i podignuo je. “Dobro, sada smo opet na dvadeset eura”, rekao je kada je opet sjedila pokraj njega. “To razumiješ?” Silke je kimnula. “Onda dobro”. Mirno su sjedili na svojim mjestima. Wolfgang je krv obrisao maramicom na koju je prvo snažno pljunuo. Silke ga je promatrala. Albert je gledao kroz prozor, kroz koji je vidio osamljene ulične svjetiljke kako prolaze dok se vlak približavao postaji u sljedećem gradu. Wolfgang je odjednom zgrabio Silke za ruku i podigao je. “Izlazimo”, naredio je i gurnuo je ispred sebe. Albert je iznenađeno pogledao Wolfganga te krenuo za njima. Bilo je kasno navačer i polumjesec je stolovao iznad kolodvorske zgrade. Nigdje nikoga. Vlak je otišao bez njih. “A sada?” pitao je Albert. “Nemam pojma, da vidimo. I jao tebi ako ti neka glupost padne na pamet”, rekao je Wolfgang Silke, koja je uplašeno stajala uz njega. Otišli su na kolodvor. Blagajna i kiosci bili su zatvoreni. Vani pred zgradom prolazili su ljudi. Wolfgang je pogledao oko sebe. Odgurao je Silke u smjeru zahoda. Albert ih je slijedio polaganim korakom. Pred zahodom su sjeli na staru drvenu klupu ukrašenu črkarijama. “I što ćemo tu?”, pitao je Albert, kojemu je postalo hladno. “Silke će sada odraditi svoje dugove”, odgovorio je nezainteresirano Wolfgang. “Kako to misliš?” “Pa, Silke će raditi.” Wolfgang je stisnuo svoje tijelo uz Silke i zagrlio je. “Silke će raditi ono što radi s posebnim zadovoljstvom”. U tom trenutku jedan je stariji muškarac s pivskim trbuhom teturao prema njima. Otvorio je vrata zahoda ne obraćajući pažnju na njih. Wolfgang je Albertu glavom dao znak i šapnuo mu nešto na uho. Albert ga je začuđeno gledao, potom pogledao Silke koja je mirno sjedila, ustao i otišao za muškarcem. Vratio se nakon nekoliko trenutaka. Kimnuo je Wolfgangu. Na to je ovaj podigao Silke i odvuкао je do muškog zahoda. Albert se vratio na klupicu. Nervozno je gledao oko sebe.

Silke je zurila u pod s bijelim pločicama. Čula je ispiranje pisoara i kada je podigla pogleda pred njom je stajao muškarac. Imao je sigurno preko pedeset i ozbiljno ju je gledao. “Sad ćeš mu popušiti. Onda možeš ići. Onda smo kvit”, šapnuo je Wolfgang Silke čvrsto je držeći. “To je dakle ona”, rekao je muškarac nakon što ju je promotrio. Wolfgang je pokretom glave pokazao na vrata zahoda, koja je neznanac otvorio, onada ju je gurnuo unutra. “Deset minuta, razumiješ”, povikao je Wolfgang za njima.

Vrata su se zaključala iznutra. Silke je osjećala pivski zadah. Iza nje je bila školjka i jedva da su imali mjesta stajati. Muškarac ju je odmah pokušao poljubiti. Osjećala je njegove ruke na grudima. Njegova je slina kapala po njezinom vratu. Onda je raskopčao hlače i pustio ih da spuznu. Zurila je u njegovo spolovilo koje je mlohavo visilo pod okruglim trbuhom i koje je uhvatio desnom rukom. Opet ju je pokušao poljubiti. Stisnuo joj je glavu na penis. Preplavilo ju je gađenje i kada je primjetio da mu se suprostavlja stisnuo je svoje tijelo o njezino. Rukom je žustro trljao spolovilo. Osjećala je njegovo disanje koje se ubrzavalo. Kada je svršio, čvrsto ju je pritisnuo uz sebe dok je sjeme špricalo na njezine hlača. Na trenutak je mirno stajao, potom navukao hlače i bez da ju je još jednom pogledao otvorio vrata i otišao. Silke je opet zaključala iznutra i sjela na školjku. Čula je Wolfgangov agresivni glas koji je govorio muškarcu da je pet eura premalo, da je prekoračio vrijeme i da sada košta deset. Netom nakon toga pokucao je na vrata. "Možeš izaći", pozvao ju je Wolfgang. Nije se pomicala. "Čuješ li, izađi." Nekoliko trenutaka poslije vidjela je Wolfgangove ruke koje se odozgo, iz susjednog zahoda, pružaju prema njoj, a odmah zatim i njegovo lice. "Jesi gluha ili što? Hoćeš da siđem?" Silke je prestrašeno ustala i otključala zahod. "I, jel' bilo zabavno", smijao se. "Evo ti žvakača, za dezinfekciju." Napustili su zahod. Vani je čekao Albert. "Jel' bilo problema?" zanimao se Wolfgang. Albert je kimnuo glavom i ustao s klupice ne pogledavši Silke. Silke je zlovoljno pogledala Alberta. "Na drugoj strani, tu blizu, ima nekoliko igraćih automata. Ajmo odigrat rundu. Što mislite?", predložio je Wolfgang gotovo veselim glasom. Albert nije ništa odgovorio, samo je slijedio Wolfganga. "Dobro", odjednom je rekla Silke, što je potpuno zbunilo Alberta. U igraonici su Wolfgang i Silke stali za fliper dok je Albert izgubljeno na šanku naručio pivo. Dok je pio pivo promatrao je kako Silke koncentrirano stoji uz automat kao da se prije ništa nije dogodilo. Onda je igrao Wolfgang. Ljutito je lupao automat kada mu je upala i zadnja kuglica. Napustili su mjesto nakon sat vremena i vratili se na kolodvor. Silke je mislila da će sljedeći put sigurno pobijediti Wolfganga. "Nemaš šanse", Čuo je Albert Wolfganga dok se vukao za njima. Netom prije kolodvora, Silke se zamislila, a njezin izraz lica se promijenio. "Ja bih rađe još ostala". "Što je, zadnji vlak ide za desti minuta", objasnio joj je Wolfgang. Ipak je krenula za njima. Sumnjičavo se ogledala kao da njuši opasnost u blizini. "Zapravo smo imali lijepu večer", primijetio je Wolfgang kada su opet sjedili u vlaku. Silke nije rekla ništa, gledala je kroz prozor. Vrata su se automatski zatvorila i vlak je polagano krenuo. Za vrijeme vožnje mirno su sjedili na sjedalima, svatko u

svojim mislima. Kada je vlak napokon ušao u njihov kolodvor i kada su mogli prepoznati zgrade, sve troje su ustali. Silke je bilo jasno da sada može otići kući te ju je stoga još više iznenadilo kada je osjetila čvrstu Wolfgangovu ruku oko ručnog zgloba. “Duguješ mi još deset eura”, rekao je. “Sada smo kvit”, odgovorila je Silke razdraženo. “Ne, nismo”. Albert je gledao kako se vlak udaljava i zbog buke nije shvatio oko čega se svađaju. Kada je vlak nestao u daljini, sve se stišalo. Zvjezde su sjale iznad njih. “Moja majka je ovog vikenda na izletu s tvrtkom, kuća je prazna, Možete ići sa mnom”, objavio je Wolfgang. “Ja ne želim”, odgovorila je Silke. “Glupost, ideš s nama.” Wolfgang ju je zgrabio za dugu kosu i povukao za sobom. Albert ih je samo slijedio, možda i zato što nije želio Silke ostaviti samu s Wolfgangom. Nešto poslije bili su u kući Wolfgangove majke koja se nalazila malo dalje, na rijeci. Wolfgang je odmah stavio viski na stol u dnevnom boravku, donio tri čaše i natočio. “To podiže raspoloženje”, rekao je Silke. Potom je uzeo čašu i nazdravio im. “Možeš li staviti muziku”, rekao je Albertu koji je stajao uz liniju. Potom je sjeo pokraj Silke i poljubio je. Milovao joj je grudi i pitao je sviđa li joj se to. Odsutno je gledala Alberta koji je krenuo prema CD-ima. Usprkos svemu Wolfgang ju je privlačio i željela je da opet sve bude kao prije ove večeri. Jednim gutljajem ispraznila je čašu te lupila njome o stol. Natočila si je još jedan. Mirno je promatrala Alberta. “Što misliš, možda bismo mogli vezati Alberta? Možda bi mu se svidjelo?”, šapnuo joj je Wolfgang na uho. Wolfgang je pogledao u Alberta koji je bez veze kopao po CD-ima, onda opet u Silke pa joj je kimnuo. Prišuljali su mu se s leđa. Odjednom je osjetio Wolfgangove ruke na ramenima i Silkine na nogama. “Što je to”, viknuo je Albert i ispustio CD koji je tražio i napokon pronašao. Ukoro je ležao na podu zavezanih ruku i nogu, Silke je raširenih nogu stajala iznad njega dok je Wolfgang već sjedio na kauču i gledao ih. Albert je pogledao u čašu koju je Silke držala u ruci. “Hoćeš gut?”, upitala ga je. No prije negoli je odgovorio ona se sagnula prema njemu i ulila mu viski. Silke je jedva mogla stajati, ali sviđalo joj se što Albert leži ispod nje. Otkopčala mu je hlače i njegovo se kruto spolovilo ukazalo. “Vidi, vidi, uzbuđuješ ga”, čuo je Wolfgangov smijeh. Silke se bacila pokraj Alberta na pod i iz te perspektive gledala njegovo spolovilo dok se nije spustilo. Razočarana, kao da je završila igra prirode, okrenula je glavu u stranu. Potom je nekako ustala, oteturala do Wolfganga i natočila si još malo viskija. “Odvežite me”, promućao je Albert. Neobično se izvijajući, pokušao je podići hlače, ali mu nije uspjelo. “Dobro, dobro”, rekao je Wolfgang, ustao i polako ga počeo odvezivati. “To je baš bilo zabavno”,

gundao je Albert. Gledao je u Silke, koja je pijana čučala u kutu dok je on zakopčavao hlače.

Kada se Silke sljedećeg jutra probudila brujalo joj je u glavi. Postupno joj se vraćalo sjećanje. Kada je htjela pomaknuti ruke primjetila je da je zavezana i da je uže pričvršćeno za veliki stari ormar. Na kauču je spavao Albert. Vani na terasi vidjela je malu crnu mačku kako leži na suncu. Pokušala se osloboditi, ali je ubrzo uvidjela da je beznadno. Malo poslije Wolfgang je stajao u prostoriji, uspavano se protegao i pogledao Silke. "Možeš li me odvezati?", zamolila ga je tihim glasom. No on nije obraćao pažnju na nju, otišao je na terasu, uzeo mačku u naručje i nježno je mazio. Sada se i Albert probudio. Tiho su se pogledali. Albert je odvratio pogled i uletio u cipele koje su stajale ispred kauča. Ustao je, otvorio staklena vrata i pridružio se Wolfgangu. Silke je gledala kroz staklo kako razgovaraju. Zapravo samo je Albert govorio dok je Wolfgang mirno sjedio uz njega. Ubrzo je Wolfgang otišao s terase i Albert je ostao sam. Onda se opet Wolfgang pojavio pred njim, zazveckao ključevima od auta i rekao da sada idu u kratku vožnju. Oslobodio ju je od ormara, ali joj je ruke ostavio zavezane. Silke nije ništa odgovorila, samo je prestrašeno gledala oko sebe kada ju je on vodio u garažu u kojoj je bio Ford. Otvorio je stražnja vrata automobila, u kojemu je Albert već čekao na suvozačevom mjestu i ugurao je unutra.

Silke je polako kaskala za autom. "Vidi, dobro to radi. Možemo slobodno dati još gasa." Wolfgang je stisnuo papučicu gasa. Silke je počela trčati. Albert ju je gledao kroz stražnje staklo. "Hej, pazi, ovo neće dugo izdržati", vikao je. Wolfgang je usporio i pogledao u retrovizor. Potom je okrenuo auto. Auto je malo skliznuo u blato, kotači su se kratko zavrtili prije negoli su opet dospjeli na čvrsto tlo. Vozili su natrag polako, dok je Silke trčala za njima. "Moramo tankirati", primijetio je Wolfgang. "Imaš li tu uopće vozačku?", pitao je Albert. "Kratka relacija, neće se ništa dogoditi", odgovorio je Wolfgang. Zaustavio je auto, odvezao uže s branika i došao do Silke, koja je bila zadihana. Ona je ustuknula par koraka na što ju je Wolfgang užem privlačio sebi dok mu nije došla blizu. "Fitnes je gotov. Možeš u auto." Budući da Silke nije ništa odgovorila i nije se bunila ući u auto, povukao ju je za uže do Forda i natjerao da uđe. Uskoro su jurili po poljskom putu. Silke je letila amo-tamo. Nakratko su zapali u mokru travu, ali je Wolfgang brzo reagirajući uspio kontrolirati auto. Albert je zaprepašteno gledao Wolfganga. "Što je, jesi se usrao", čuo ga je kako se

smije. Onda je Wolfgang promijenio brzinu i ubrzao. Iza njih ostajao je oblak prašine. Wolfgang se smijao kao lud i pojačao radio. Kukuruzna polja ostajala su za njima. Uskoro su izašli na magistralu. Albert je u retrovizoru gledao Silke, koja je mirno sjedila i gledala kroz prozor. Ispred njih je vozio traktor s prikolicom za sijeno. Wolfgang je opsovao i zakočio jer ga nije mogao prestići. Prvom prilikom naglo je skrenuo, prebacio iz treće u drugu brzinu i snažno stisnuo gas. Prekasno je primijetio policijski auto koji je stajao uz cestu. U sljedećem trenutku već je vidio policijski znak stop. Utišao je muziku, okrenuo se prema Silke i jednom je rukom odvezao. "Samo nešto kaži". Zaustavio se petnaestak metara iza policijskog auta. Mlada policajka i uz nju stariji, krupni policajac prišli su im. Wolfgang je ostao mirno sjediti, još se jednom okrenuo prema Silke i ošinio je pogledom. Onda je spustio prozorsko staklo. "Dobar dan, Vaše dokumente molim, prometnu i vozačku dozvolu", čuo je policajku. Wolfgang je prekapao po pretincu za rukavice, u kojem je bila i prva pomoć te joj pružio prometnu dozvolu. Ona ju je predala kolegi koji ju je pomno proučavao. Policajka je pogledala Alberta i Silke. Silke ju je nijemo gledala. "A vozačka?", opet se obratila Wolfgangu. "Kod kuće je, samo sam kratko išao na benzinsku." "To nije dobro." "Ako želite mogu je kasnije donijeti. Stvarno je doma." Nepovjerljivo je gledala u Wolfganga. "A gdje stanujete?" "Odmah tu u selu", pokazao je Wolfgang rukom. U tom trenutku policajka mu je vratila prometnu i otišla do policijskog auta. Wolfgang ju je pružio Albertu, koji ju je spremio u pretinac. Iznenada je Silke pognula glavu naprijed kao da će povraćati. "Slabo mi je", promucala je. Policajka ju je začuđeno gledala. "Možda Vam treba svježeg zraka." "Ma, već će proći", rekao je Wolfgang. Ali Silke se opet nagnula naprijed i ovoga se puta zaista činilo da će povraćati. "Trebam na zrak", ponovo je promucala. Wolfgang je ostao sjediti, ali kad je osjetio policajkin pogled izašao je iz auta i otvorio stražnja vrata. Policajka ga pritom nije ispuštala iz vida. Silke je isteturala iz auta, odbauljala do policajke i zakačila se drhteći za policajku dok je povraćala. Wolfgang ju je s gađenjem gledao pa ušao u auto. "Donijet ću onda vozačku", tiho je promumljao. Upalio je auto i odvezao se bez osvrtnja. Albert je preneraženo gledao Wolfganga. "Što buljiš tako, sve je u redu." Wolfgang je opet pojačao radio i stisnuo gas, dok je crkveni toranj susjednog sela nestajao iza njih.